

Ανδρέας Κ. Θεοφίλου
Ιράκ: Λίγο πριν από την ώρα μηδέν

Δίψα για πετρέλαιο και δίψα για αίμα. Δυστυχώς, αυτό υποδήλωνε το ύφος και η έκφραση του πλανητάρχη, στη συνέντευξη που έδινε μετά την 27η Ιανουαρίου, όταν οι επιθεωρητές του ΟΗΕ κατέθεσαν την έκθεσή τους για τα περιβόητα όπλα μαζικής καταστροφής. Ο ίδιος, όπως είπε, ήταν απόλυτα πεπεισμένος ότι το Ιράκ δεν

συμμορφώνεται προς την απόφαση 1441 του Συμβουλίου Ασφαλείας και, επομένως, διατηρεί το δικαίωμα μονομερούς δράσης, κριτικάροντας τις θέσεις της Γερμανίας και της Γαλλίας, που δεν πείθονται.

Όσον αφορά τα πειστήρια που παρουσίασαν οι επιθεωρητές, τίποτα το αξιολόγο, που να δικαιολογεί ότι το Ιράκ αποτελεί

κίνδυνο. Και αυτό αναμενόταν, όπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος της *Ουτοπίας*, εφόσον από το 1991 η χώρα αυτή είναι υπό αυστηρή παρακολούθηση, όχι μόνο από κατασκοπευτικούς δορυφόρους και αεροπλάνα επανδρωμένα και μη, αλλά ταυτόχρονα βρίσκονται στο μικροσκόπιο όλες οι εισαγωγές της. Έτσι, δεν βρέθηκε ούτε μια πυρηνική βόμβα τσέπης, από τις χιλιάδες που διακινεί η ρωσική μαφία... παρότι είναι τόσο μικρές, που χωρούν σε ένα βαλιτσάκι... Η ύπαρξη τέτοιων πυρηνικών βομβών, που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ήταν μια είδηση που «διέρρευσε» από σεμινάριο του ΝΑΤΟ, το οποίο προοριζόταν για ειδικούς και είχε σκοπό να πείσει τη διεθνή κοινή γνώμη ότι ο μπιν Λάβτεν και η τρομοκρατική του οργάνωση Αλ Κάιντα διέθεταν πυρηνικά όπλα. Το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο, όσον αφορά τα πυρηνικά, ήταν οι σημειώσεις κάποιου επιστήμονα, που αφορούσαν την κατασκευή πυρηνικών όπλων. Η υπόθεση είναι αστεία, αφού ουσιαστικά τίποτα σήμερα δεν είναι μυστικό, αφού υπάρχουν και σχετικά βιβλία και μαθήματα στα πανεπιστήμια. Εξάλλου, πολύ καλά ξέρουμε ότι παλιότερα το Ιράκ αποπειράθηκε να αναπτύξει πρόγραμμα πυρηνικών όπλων, χρησιμοποιώντας την ίδια μεθοδολογία που χρησιμοποίησε το Ισραήλ, εγκαθιστώντας δηλαδή έναν πυρηνικό αντιδραστήρα για ειρηνικές εφαρμογές, που από τα κατάλοιπά του θα ξεχώριζε το Πλουτώνιο – το οποίο είναι σχάσιμο υλικό και τεσσεράμισι κιλά του αρκούν για μια πυρηνική βόμβα τύπου Ναγκασάκι, ενώ με μια σύγχρονη εκρηκτική συσκευή επαρκούν δύομισι κιλά. Το πρόγραμμα αυτό απέτυχε, όπως γράψαμε στο προηγούμενό μας άρθρο, διότι το Ισραήλ βομβάρδισε τις σχετικές εγκαταστάσεις πριν καν λειτουργήσει ο πυρηνικός αντι-

δραστήρας του Ιράκ. Βέβαια, το Ισραήλ, που δεν υπέγραψε καμιά από τις συνθήκες μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων του ΟΗΕ, χρησιμοποιώντας τέτοιους αντιδραστήρες, κατόρθωσε να έχει σήμερα ένα πυρηνικό οπλοστάσιο συγκρίσιμο με αυτό της Αγγλίας. Άλλο διεθνές δίκαιο, όμως, εφαρμόζεται για το Ιράκ και άλλο για το Ισραήλ. Εξάλλου, η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ καταδίκασε την εισβολή και κατοχή της Βόρειας Κύπρου από την Τουρκία, αλλά καμιά χώρα δεν κινήθηκε για να εξαναγκάσει την Τουρκία να αποσύρει τα στρατεύματά της. Αντίθετα, η εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ συνεπαγόταν άμεση αντίδραση των ΗΠΑ και αφοπλισμό του Ιράκ.

Μια και οι επιθεωρητές του ΟΗΕ δεν βρήκαν ενοχοποιητικά στοιχεία για τα πυρηνικά όπλα, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Κόλιν Πάουελ, δήλωσε ότι, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, το Ιράκ έχει τα δύο τρίτα του στοιχείου που χρειάζεται για την κατασκευή πυρηνικής βόμβας. Τι στοιχείο είναι αυτό και σε ποια μορφή δεν μας είπε. Ούτε καν αν ήταν Ουράνιο ή Πλουτώνιο. Το περίφημο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράκ και άλλες λεπτομέρειες απεδείχθη ότι ήταν απλή φωτοτυπία από διδακτορική διατριβή που έγινε σε πανεπιστήμιο της Αγγλίας...

Όσον αφορά τα χημικά όπλα, οι επιθεωρητές του ΟΗΕ βρήκαν μερικές κάψουλες από εκείνες που τους είχαν προμηθεύσει οι ΗΠΑ μαζί με τα χημικά όπλα παλιότερα, στον πόλεμο με την Περσία. Ας σημειωθεί ότι ο κύριος προμηθευτής των χημικών όπλων, παρότι ήταν απαγορευμένα βάσει διεθνών συνθηκών, ήταν ο νυν υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ, Ρόναλντ Ράμσφελντ, που τότε εκπροσωπούσε μια μεγάλη πολεμική βιομηχανία. Οι ΗΠΑ, όμως, είχαν και αλλά ντοκουμέντα. Παρουσίασαν μερικές

φωτογραφίες ειδικών αυτοκινήτων, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται στην Ελλάδα σαν κινητές καντίνες, ισχυριζόμενοι ότι ήταν ειδικά εργαστήρια για την παραγωγή μικροβίων, τα οποία κινούνταν ώστε να μην τα ανακαλύψουν οι επιθεωρητές του ΟΗΕ. Βέβαια, το πιο απλό πράγμα ήταν μόλις τα επεσήμαναν να ειδοποιήσουν τους επιθεωρητές να τα ελέγξουν. Το ίδιο και με κάποια σχέδια κτιρίων με υπόγειες εγκαταστάσεις που πάρθηκαν από δορυφόρους. Τι πιο απλό από το να δώσουν τη θέση τους στους επιθεωρητές, για να πάνε να δουν τις ύποπτες δραστηριότητές τους.

Το κωμικό της υπόθεσης μετά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, που δεν έπεισε παρά μόνο τους πεπεισμένους και πάντα πρόθυμους να υποστηρίξουν κάθε πολεμική δραστηριότητα των ΗΠΑ, ο έλληνας υπουργός των Εξωτερικών, που σε αυτή τη φάση εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση, εγκατέλειψε το σύνθημα μειδιάμα του και με μοχθηρό ύφος προειδοποίησε το Ιράκ ότι πρέπει να συμμορφωθεί, αλλιώς θα υποστεί τις συνέπειες... Φαίνεται ότι οι υπάλληλοι του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ τού έτριξαν τα δόντια και αμέσως έκανε στροφή 180 μοιρών, ξεχνώντας ότι για τις παραβιάσεις της Τουρκίας σχετικά με την Κύπρο δεν υπάρχουν καθόλου συνέπειες και όσον αφορά τα πυρηνικά όπλα του Ισραήλ κανείς δεν τολμά να βάλει ζήτημα στον ΟΗΕ. Φαίνεται ότι, αν δεν υπήρχαν οι αντιδράσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας, η ελληνική κυβέρνηση θα συμμορφωνόταν πλήρως στις επιταγές του ιμπεριουμ.

Το προβλεπόμενο σενάριο πολέμου δεν έχει προηγουμένο στην ιστορία: μαζικοί βομβαρδισμοί με πυραύλους τύπου Τόμαχοκ, οι οποίοι δεν μπορούν να επισημανθούν από τα ραντάρ, λόγω του ότι πετούν

χαμηλά ακολουθώντας άτακτη τροχιά, και μπορούν να διεισδύσουν πρώτα σε ένα κτίριο που έχει επιλεγεί προηγουμένως και μετά να εκραγούν. Αεροπορικοί βομβαρδισμοί με αεροπλάνα τύπου Στελθ, που και αυτά δεν επισημαίνονται από τα ραντάρ και τα οποία εκτοξεύουν τις λεγόμενες ξυπνες βόμβες, που βρίσκουν το στόχο τους από την επισημάνση που κάνει μια δέσμη ακτίνων λέιζερ η οποία εκπέμπεται από άλλο αεροπλάνο ή δίνονται οι συντεταγμένες από δορυφόρο. Άλλοι πιο συμβατικοί βομβαρδισμοί θα γίνουν για τους πιο εύκολους στόχους. Τα περισσότερα βλήματα θα είναι και αυτή τη φορά από απεμπλουτισμένο Ουράνιο, τις συνέπειες του οποίου θα κληθούν να πληρώσουν όχι μόνο η σημερινή γενιά των Ιρακινών, αλλά και οι επόμενες γενιές: λευχαιμίες, καρκινογενέσεις, νεφρική ανεπάρκεια, τερατογενέσεις...

Παρά τους βομβαρδισμούς, κανένα όφελος δεν αναμένεται, αν δεν επέμβουν χειρσαίες δυνάμεις. Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με το σενάριο πολέμου που «διέρρευσε» στη δημοσιότητα, πρώτα θα επέμβουν οι χειρσαίες δυνάμεις της Τουρκίας, που όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις της και κυρίως το στρατιωτικό της κατεστημένο, το οποίο τέτοια θέματα τα θεωρεί ότι είναι της δικαιοδοσίας του, τις ετοιμάζουν για να εισβάλουν. Είναι τόσο φθηνή η ανθρώπινη ζωή στη χώρα αυτή... Έτσι, αφού καθαρίσουν το έδαφος οι τουρκικές δυνάμεις, θα ακολουθήσουν εκείνες των ΗΠΑ. Βέβαια, αναμένεται η κατάλληλη αμοιβή. Εδώ και καιρό οι ΗΠΑ προσφέρθηκαν να μεσολαβήσουν για να της χαριστούν τα δάνεια που έχει πάρει από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και που απειλούν την οικονομία της Τουρκίας με κατάρρευση. Έτσι, το κόστος των δανείων αυτών ουσιαστικά θα πέσει στις πλάτες όλων των άλλων λαών που οι

χώρες τους συνεισφέρουν σε αυτό το Ταμείο, το οποίο και αυτό αποτελεί όργανο των ΗΠΑ, όπως ουσιαστικά ομολόγησαν. Εκτός από τη χρηματική αμοιβή, υπάρχει και η εδαφική, με προσάρτηση μάλλον κάποιων εδαφών της κουρδικής περιοχής του Ιράκ. Επιπλέον, η Τουρκία ζητά τη μεσολάβηση των ΗΠΑ, ώστε και αυτό το επαχθές για τους ελληνοκυπρίους σχέδιο Ανάν να τροποποιηθεί προς όφελός της.

Όπως τονίσαμε και στο προηγούμενο τεύχος της *Ουτοπίας*, ο αντικειμενικός σκοπός αυτής της επιχείρησης δεν είναι μόνο το πετρέλαιο του Ιράκ, αλλά και η διαβεβαίωση στη διεθνή κοινή γνώμη και στις κυβερνήσεις των άλλων χωρών, ότι οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να επιβάλουν παντού την πολιτική τους με ωμή ιμπεριαλιστική βία. Έτσι, το Ιράκ θα είναι μόνο η αρχή. Το καθεστώς στην Περσία δεν τους είναι καθόλου φιλικό, αλλά ούτε και το καθεστώς στη Συρία. Παράλληλα, προειδοποιούν τα μεσαιωνικού τύπου καθεστώτα της περιοχής, και κυρίως αυτό της Σαουδικής Αραβίας, ότι μόνη διέξοδος επιβίωσής τους είναι η συμμόρφωση προς την πολιτική των ΗΠΑ.

Παρά τη λύσσα του πλανητάρχη για πόλεμο, υπάρχουν ακόμη κάποιες ελπίδες. Εκτός από τη μέχρι τώρα μη συγκατάθεση της Γαλλίας και της Γερμανίας, άρχισε να αναπτύσσεται ένα κίνημα εναντίον του πολέμου, όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και στις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ακόμη και επιστήμονες του συντηρητικού χώρου των ΗΠΑ άρχισαν να αναλογίζονται τις συνέπειες ενός τέτοιου πολέμου και να αντιδρούν. Με πρωτοβουλία του τιμημένου με το βραβείο Νόμπελ Χημείας το 1998 Γουόλτερ Κον, μια ομάδα πενήντα επιστη-

μόνων των ΗΠΑ, που είχαν όλοι την ίδια διεθνή διάκριση, υπέγραψαν την ακόλουθη διακήρυξη εναντίον του επικείμενου πολέμου:

Οι κάτωθεν υπογράφοντες είμαστε ενάντια σε έναν προληπτικό πόλεμο εναντίον του Ιράκ, χωρίς ευρεία διεθνή υποστήριξη. Οι πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον του Ιράκ μπορεί πράγματι κοντοπρόθεσμα να οδηγήσουν σε μια γρήγορη νίκη, αλλά ο πόλεμος χαρακτηρίζεται από εκπλήξεις, ανθρώπινες απώλειες και μη επιθυμητές συνέπειες. Ακόμη και με νίκη, πιστεύουμε ότι οι ιατρικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές, ηθικές, πνευματικές και νομικές συνέπειες μιας αμερικανικής προληπτικής επίθεσης εναντίον του Ιράκ θα υπονόμειαν, αντί να προστάτευαν, την ασφάλεια και το κύρος των ΗΠΑ στον κόσμο.

Αρκετά συντηρητική, θα έλεγε κανείς, η διακήρυξη, όπως και αναμενόταν. Εξάλλου, μόνο με την επίκληση των συμφερόντων της ίδιας του της χώρας θα μπορούσε να πείσει κανείς έναν τόσο συντηρητικό λαό όπως οι αμερικανοί.

Επιπλέον, οι εν λόγω νομπελίστες καλούν για υπογραφή αυτού του ψηφίσματος. Η ιστοσελίδα τους είναι:

www.NOBELLAUREATESONIRAQ.org.

Ελπίζουμε ότι αυτή η διακήρυξη είναι αρκετή για να πείσει και τους πιο διστακτικούς στη χώρα μας για να πάρουν μέρος στις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις. Οι διάφοροι ιθύνοντες των ΗΠΑ ασκούν σήμερα ασφυκτικές πιέσεις στην ελληνική κυβέρνηση, για να ευθυγραμμιστεί με την πολιτική τους. Χρειάζεται και η δική μας πίεση, για το αντίθετο.